

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 czerwca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 26 de Barcelona – Hiszpania) – KM/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sprawa C-625/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Równość traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego – Dyrektywa 79/7/EWG – Artykuł 4 ust. 1 – Dyskryminacja pośrednia ze względu na płeć – Uregulowanie krajowe przewidujące niedopuszczalność łącznego pobierania dwóch lub większej liczby świadczeń rentowych z tytułu całkowitej niezdolności do pracy uzyskanych w ramach tego samego ustawowego systemu zabezpieczenia społecznego – Dopuszczalność łącznego pobierania takich świadczeń, w przypadku gdy wynikają one z odrębnych ustawowych systemów zabezpieczenia społecznego – Ustalenie dyskryminacji pośredniej na podstawie danych statystycznych – Określenie podlegających porównaniu grup, których uregulowanie to dotyczy – Względy uzasadniające]

(2022/C 318/03)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 26 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KM

Druga strona postępowania: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które uniemożliwia pracownikom objętym systemem zabezpieczenia społecznego łączne pobieranie dwóch świadczeń rentowych z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, gdy są one wypłacane w ramach tego samego systemu zabezpieczenia społecznego, pozwalając jednocześnie na taki zbieg świadczeń, gdy wynikają one z odrębnych systemów zabezpieczenia społecznego, jeżeli uregulowanie to stawia pracowników płci żeńskiej w szczególnie niekorzystnym położeniu w porównaniu z pracownikami płci męskiej, między innymi z tego względu, że pozwala ono na korzystanie ze zbiegu tych świadczeń znacząco większemu odsetkowi pracowników płci męskiej ustalonomu przez odniesienie do wszystkich pracowników płci męskiej podlegających temu uregulowaniu w stosunku do odpowiadającego mu odsetka pracowników płci żeńskiej, i nie jest uzasadnione obiektywnymi czynnikami niezwiązanymi z dyskryminacją ze względu na płeć.

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 8.3.2021.